

[Finansministeren.]

skal da ikke uden videre være afhængigt af en lovgivning, der er vedtaget flere år i forvejen. Der må være mulighed for en selvstændig behandling af den udskrivningslov, der skal vedtages år for år.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det er rigtigt, som den højtærede finansminister nu siger, at vi i fjor fremsatte et forslag, hvorefter den nedsættelse, vi foreslog, skulle træde i kraft fra 1. april i år. Vi gjorde det, fordi vi mente, at man derigennem sikrede god tid til drøftelse af de skattereformtanker, der var i vort forslag til beslutning, idet vi så kunne arbejde med det gennem en hel samling; men vi undgik ikke at blive stærkt kritiseret af regeringspartierne, ikke mindst af den højtærede finansminister, netop fordi vi valgte den fremgangsmåde at fremsætte forslaget næsten 1½ år, før dets regler skulle træde i kraft, hvilket vi syntes var rimeligt over for folketinget. Derfor valgte vi i år den fremgangsmåde at fremsætte et forslag, som vi mener i videst muligt omfang skal træde i kraft den 1. april 1960, det år, vi går ind i, og vi vil naturligvis under udvalgsarbejdet virke for, at det kan blive færdigt så betids, at dets regler kan gennemføres pr. 1. april 1960.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Jeg er naturligvis enig med den højtærede finansminister i, at vi hvert år skal tilrettelægge skattepolitikken efter en selvstændig vurdering. Min betragtning, som jeg mener falder sammen med den højtærede finansministers betragtninger i Dagens Nyheder den 1. februar, er den, at der ikke i øjeblikket er nogen begrundelse for en væsentlig ændring i lovgivningen i forbrugsfremmende retning.

Finansministeren (Kampmann): Det er så et skøn, hvad man kan kalde en væsentlig ændring. I forhold til såvel det samlede statsbudget som til kasseoverskuddet mener jeg ikke ændringen er så væsentlig, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen synes.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mener altså, forstår jeg nu, at det skulle være

muligt både rent teknisk at gennemføre det forslag til folketingsbeslutning, man har fremsat, og at nedsætte indkomstkatten for det kommende år med 500-600 mill. kr. Jeg må sige, at det første lovgivningsmæssigt er komplet umuligt, det ved det ærede medlem godt, og det sidste er ikke økonomisk velmotiveret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans R. Knudsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1960-61.

Valgt blev: *Hans R. Knudsen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Johs. E. Larsen, Peter Nielsen, Edel Saunte, Axel Sørensen, Niels Andersen, Foged, Anders Andersen, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Erik Eriksen, Poul Møller, H. K. Sørensen og Poul Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3029, fremsættelsen i tiden sp. 3215).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Edel Saunte: Det er en kendsgerning, at biograferhvervet har været meget hårdt

[Edel Saunte.]

trængt i de senere år. Antallet af solgte billetter er faldet voldsomt, f. eks. er det sidste år målt med forrige år faldet med 2 millioner. Det er endvidere en kendsgerning, at medens salget af billetter er faldende, er en række udgifter for erhvervet stigende. Det er derfor med stor glæde, jeg ser, at den højtærede finansminister har ment at kunne foreslå den syvendedel af afgiften, som biografejerne i 1957 fik adgang til at fradrage inden afgiftens indbetaling, forhøjet til to syvendele. Jeg havde egentlig håbet, at den højtærede finansminister havde været endnu mere generøs og var gået endnu højere op, men det må vi se på i udvalget.

Jeg er også glad for, at kommunernes andel i provenuet foreslås forøget, således at de ikke får noget provenutab.

Der er blot én ting til, vi må se på i det kommende udvalg, nemlig spørgsmålet om udlejernes forhold. Ligesom biografernes indtægter bliver mindre, når antallet af besøgende falder, så falder udlejernes indtægter, og vi skulle måske i udvalget prøve på at finde en eller anden form, hvorunder man kan hjælpe denne betrængte del af faget.

Jeg vil ved forhandlingernes slutning stille forslag om, at lovforslaget går i udvalg.

Foged: Det foreliggende lovforslag kan vi stort set give vor tilslutning. Vi kan da i det mindste give tilslutning til en velvillig behandling i et udvalg.

Hanne Budtz: Dette lovforslag betegner en fortsættelse af de ændringer på dette område, vi behandlede i 1957. Allerede dengang talte vi om, at den hjælp, man ydede biografejerne, formentlig ikke var tilstrækkelig, og at vi snart ville komme i den situation, at vi igen måtte nedsætte forlystelsesafgiften og endda finde andre udveje. Biografejernes situation er stadig meget vanskelig, for ikke at sige, at den er ved at nærme sig det katastrofale; det er formentlig stadig fjernsynets indflydelse, der bevirker det. Man oplevede i hvert fald forleden dag under den store TV-udsendelse til fordel for flygtningehjælpen at se, at biograferne bogstavelig talt var affolkede.

Jeg har forstået, at der ligefrem er mangel på ansøgere til de ledige biografbevillinger, så den højtærede justitsminister snart må lede med lys og lygte efter ansøgere. Jeg ved ikke, om det er helt korrekt, men måske får vi en dag at se, at den højtærede regering selv foreslår at afskaffe det bevillingssystem, som må siges ganske at have overlevet sig selv.

Ellers er dette lovforslag udtryk for, at det offentlige giver eller navnlig tager med den ene hånd og derefter må give med den anden. Forlystelsesafgiften og filmsfondsafgiften er med andre ord blevet så store, at man nu bagefter må give biografejerne et tilskud. Forskellige af de ydelser, biografejerne skal erlægge, beregnes af nettooverskuddet; det er f. eks. tilfældet med huslejen og filmlejen.

Mit parti er selvfølgelig meget positivt indstillet over for nærværende lovforslag, men ligesom det ærede medlem fru Edel Saunte mener jeg, der er en gruppe filmfolk, der er i samme båd som biografejerne, men som det foreliggende lovforslag ganske lader ude af betragtning. Det er filmudlejerne; de er nemlig også afhængige af nettooverskuddet, men det system, som denne lovgivning er bygget op på, går kun ud på at hjælpe biografejerne. Det fremhævede jeg også ved lovforslagets behandling i 1957. Den højtærede finansminister sagde dengang, at denne særlige opbygning af hjælpen netop var lavet for at undgå en forhøjelse af filmlejen, og den højere filmleje, som udlejerne nok skulle kunne have taget alligevel, undlod de at tage, fordi de var klar over, at biografejerne ikke kunne tåle en større belastning end den, de allerede havde. Jeg vil derfor meget gerne henstille, at udlejernes særlige problem behandles i det udvalg, som bliver nedsat. Jeg vil gerne allerede nu spørge den højtærede finansminister, om han vil være villig til at foreslå en yderligere lempelse til fordel for udlejerne.

I øvrigt havde jeg troet, at vi også var blevet stillet over for et forslag om lettelse af filmsfondsafgiften. Jeg ved meget vel, at dette spørgsmål henhører under den højtærede justitsminister, men jeg havde tænkt mig, at vi måske samtidig med dette lovforslag skulle have set et lovforslag om at hæve minimumsgrænsen for den indtægt,

[Hanne Budtz.]

af hvilken der skal udredes filmsfondsafgift. Det har i øvrigt glædet mig at bemærke den højtærede finansministers udtalelse i fremsættelsen om, at der skal nedsættes et udvalg, der skal foretage en almindelig gennemgang af problemerne i forbindelse med forlystelsesaftiften, herunder de specielle spørgsmål, som filmsbranchens medlemmer har rejst.

Baunsgaard: Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag, og jeg kan gøre det med delvis samme begrundelse som den højtærede finansminister: at bl. a. konkurrencen fra fjernsynet vitterligt har bragt biografer i vanskeligheder, ikke mindst mindre biografer. Jeg kunne have lyst til at gøre den tilføjelse, som yderligere skulle tjene til berettigelse af forslaget, at det gælder ganske specielt biografer, som føler en forpligtelse til med passende mellemrum at bringe lodige film. Derfor synes jeg, det er særdeles velbegrunderet, at man her rækker biograf-ejerne en hjælpende hånd, og jeg tilsiger derfor en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Niels Andersen: Jeg kan på retsforbundets vegne tilslutte mig det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: På kommunisternes vegne kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Finansministeren (Kampmann): Det er jo godt, at der er lidt forskel i behandlingen af de forskellige lovforslag. Jeg takker for den almindelige tilslutning til det foreliggende forslag. Som der er gjort opmærksom på bl. a. i fremsættelsen, er der opstået nye og store problemer for biograf-ejerne; det ærede medlem fru Hanne Budtz var inde derpå, og det var, som om det ærede medlem antydede, at det var statskassens eller beskatningens skyld. Det er det dog ikke. Forholdet er simpelt hen det, at folks forbrugsvaner er ved at blive lagt om, og når det sker, følger statskassen med. Vi lemper afgiften dér, hvor der ikke forbruges så meget; til gengæld holder vi os til de områder, hvor forbruget går hen. Det har det ærede medlem måske også lagt

mærke til. Jeg tror, at vi på lidt længere sigt helt må ændre denne lovgivning. Om det skal ende med, at forlystelsesaftiften falder væk, ved jeg ikke; det er jo en længere udvikling, vi er inde i, men med den form, den har nu, kan man ikke fortsætte. Det er derfor, jeg vil nedsætte et udvalg, der kan tage spørgsmålene op og undersøge, hvordan den nye form skal se ud, herunder bl. a. også det særdeles vigtige spørgsmål om, hvordan den tilskudsordning til de danske producenter, vi har, skal være i fremtiden. Det er en tilskudsordning, som forudsætter en ret høj beskatning; hvis denne beskatning forsvinder, hvad skal man så gøre? Det skal udvalget også drøfte.

Jeg er også opmærksom på udlejernes problemer. Jeg har nærmest været tilbøjelig til at mene, at løsningen heraf kunne vente, til den endelige ordning fastlægges, men det kan vi tale om i udvalget.

Fra justitsministeren kommer der inden længe et forslag om en ændring af afgiften til filmsfonden, hvori bl. a. bundgrænsen for den indtægt, af hvilken der skal udredes afgift, sættes i vejret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af „Statens almindelige Videnskabsfond.“.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2985, fremsættelsen i tidenden sp. 3216).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: I maj 1958 tiltrådte folketinget enstemmigt et forslag fra den højtærede undervisningsminister om at forhøje „Statens almindelige Videnskabsfond“s årlige